

عنوان مقاله:

بررسی اثر زمان افزایش جوانه زا با هدف کاهش میزان مصرف جوانه زا با حفظ تعداد کره های گرافیت در چدن نشکن

محل انتشار:

چهارمین همایش مشترک انجمن مهندسين متالورژی و انجمن ریخته گری ایران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

پیمان عمرانیان محمدی - کارشناسی ارشد مهندسی مواد - مدرس دانشگاه علمی کاربردی فذا

ایمان ابراهیمی قائی - کارشناسی ارشد مهندسی مواد - مدرس دانشگاه علمی کاربردی فذا

نیما شاکری - کارشناس مهندسی مواد - کارشناس واحد تحقیق و توسعه شرکت فولادین ذوب آمل

مقداد خلیل پور - کارشناس ارشد مهندسی مواد - کارشناس واحد تحقیق و توسعه شرکت فولادین ذوب

خلاصه مقاله:

تلقیح مناسب چدن های گرافیتی نمی تواند کم اهمیت تلقی گردد چون این مرحله تعیین کننده میکروساختار نهایی و خواص حاصل بوده و بسیاری از مشکلات را به حداقل می رساند. اگر تلقیح به درستی صورت پذیرد تعداد کره های گرافیتی را کنترل نموده کاربیدها را از بین می برد خواص مکانیکی مناسبی را ایجاد می کند قابلیت ماشینکاری را بهبود بخشیده و انقباض ها را کاهش می دهد. با توجه به موارد فوق از طرفی مقدار جوانه زا مصرفی در عملیات تلقیح بسیار تاثیر گذار بوده و از طرفی در مقیاس های صنعتی رسیدن دستیابی به خواص مطلوب با حداقل مقدار جوانه زای مورد نیاز بسیار حائز اهمیت است. در این مقاله سعی شد تا تاثیر زمان افزایش جوانه زا بر کاهش مقدار جوانه زای مصرفی بررسی شود. در این مسیر تمامی آزمایشات در مقیاس صنعتی و در روند کاری کارخانه فولادین ذوب آمل (فذا) صورت گرفت و نتایج نشان داد که با نزدیک شدن زمان افزایش جوانه زا به زمان انجماد می توان مصرف جوانه زا را از 0.4% به 0.25% رساند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/157020>

